

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

ROBBY

Kerstspel in één bedrijf

door

Karel De Waele

Toneelfonds J. Janssens

Antwerpen - 1991

Nr. 1744

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZEVEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:
I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

cop. 1989 Toneelfonds J. Janssens/Karel De Waele

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Mijn kerstwens aan de lezer.

Hier zijn we weer, de gelukkigen, de "vanzelfsprekend-gelukkigen", die zich opnieuw aandienen voor het vieren van het Kerstfeest. De "happy-few" zal het weer eens gaan neerzetten ; dat "stille geluk" bij de kerstboom, de kerstkalkoen, "Stille Nacht" ...

Gelijk hebben we ! Kan je je een mooier moment op het ganse jaar voorstellen ? Ik niet ! En het is toch mathematisch (daar houden we van !!) bewezen dat rond deze tijd grotere of kleinere vetes bijgelegd worden. Kerstmis : een tijd "om vast te houden" !!

Gelijk hebben we ... onder één voorwaarde ! We MOETEN zien, WILLEN zien, en - wie echt ziende blind is - LATEN zien dat er buiten onze maatschappij ook anderen zijn. Anderen, die het heel wat minder tof ervaren als Kerstmis op komst is ; voor hen betekent dit een periode van méér stoken, minder geld om het noodzakelijke voedsel te kopen. We situeren ze niet in "vreemde" landen. We situeren ze vlak bij ons ! Mocht dit je een fabel lijken, spreek dan je Kerstbrieft eens bij Phil Bosmans...

In "ROBBY" is gepoogd enerzijds het warme, mystische, religieuze van het kerstfeest te schetsen én - bruto schoppend daar tegenover - die anderen ...

Mijn kerstwens dus : moge een gebeurtenis van bijna 2000 jaar geleden je weer treffen tot in het échte-diepe van je hart. En moge je ook beseffen dat jij verdraaid-nog-aan-toe een dikke geluksvogel bent !!

Karel De Waele

Rocherath, 2 november 1988.

PERSONAGES.

In volgorde van optreden :

Harry De Laender
Ruth, zijn vrouw
Robby
Agent 1
Agent 2
Inspecteur Duerinck
Vader

Voor Eline ...

"Want dâ moet, hee !"

EERSTE TAFEREEL.

Decor : De living van het gezin De Laender. Links salon, rechts tafel en vier stoelen. Tafel is in eerste tafereel gedekt als kerstmaaltafel. Drie toegangen : links : uitgang.
 Rechts : achteraan : deur keuken. Vooraan : deur bureau.
 Ergens tegen achterwand : kerstboom en kerststalletje.

(Als het doek opengaat, legt Ruth de laatste hand aan de kersttafel, die voor twee personen gedekt staat. Harry De Laender komt uit zijn bureau, terwijl hij zijn jas aantrekt.)

Harry : Zo ! Zijn we nu niets vergeten ?

Ruth : Ik denk het niet. Als jij nu nog de taart afhaalt bij de bakker. De avond is nu eens helemaal van ons alleen, Harry, nu je pa en ma eens bij je broer gaan vieren !

Harry : 't Is toch elk jaar wéér speciaal ...

Ruth : Kerstavond ... ?

Harry : Voor mij de enige avond die ik nog nooit als een sleur ervaren heb. (Naar kerstboom) Elk jaar weer dat arme koppel in die stal, onder die rijke kerstboom.

Ruth : Dat arme koppel ... maar mét een kind !!

Harry : Alsjeblief, Ruth, nu niet ...

Ruth : Neen. Dat heb ik je trouwens beloofd. Het kwam zomaar in me op. Hij zou eergisteren ...

Harry : Hij zou eergisteren veertien jaar geworden zijn. Denk toch niet dat ik dat vergeten was !!

Ruth : O, Harry !

Harry : Ruth !!

Ruth : Goed. Okay. Ik hou me dapper. Begrijp alleen dat het op zo'n momenten nog eens bovenkomt.

Harry : Wat zou ik van jou niét begrijpen ? ... (nu schertsend) Ik begrijp zelfs dat je vanavond bij de koffie graag een stuk taart zou eten ! Zal ik dus maar ?...

Ruth : Hoho ! Wie is hier de lekkerbek in huis ?

Harry : Ik !! Ik zou zelfs jou verslinden !

Ruth : (met kus) Tot straks !

(Harry links af ; Ruth trekt schort uit ; even daarna Harry terug verschrikt op ; duwt een jongen voor zich uit).

Harry : (doodsbleek) Ga je het hier nu willen zeggen ?!

Ruth : Harry ... !! Wie is ... Wat ?? ... Je ziet lijkbleek ... !!!

Harry : Niet moeilijk ! Ik vind hem ineengedoken in de wagen !!

Ruth : Wie is hij ?

Harry : Probeer eens ...

Ruth : (naar Robby die samenkrimpt) Wie ben jij ? ... Heb toch geen schrik ! ... (Nu tot Harry) Een diefje ?

Harry : Zover had ik nog niet eens gedacht ! ... Wat wou je stelen uit mijn wagen ?

Ruth : Die stond weer los ?

Harry : Je kent me toch ! ... Wat wou je stelen ? Je wou er toch niet met de wagen zelf vandoor ?

Ruth : Is hij daar niet wat jong voor ?

Harry : Waarschijnlijk wel. Hij wou zelfs niet uitstappen. Alleen toen ik zei dat hij in huis mocht komen ... Spreek toch ! Wie ben je ??

Ruth : Hij lijkt wel bevroren. Heb je het koud ? ... Maar zég dan toch wat, jongen ! We willen je helemaal geen kwaad doen !! (tot Harry nu) Was er verder niets te zien op straat ?

Harry : Niet op gelet. Wacht even ... Wou je ergens heen ? Ik kan je gerust een lift geven, hoor ! Ik moet toch nog op boodschap. Ja, luister eens, jongen, als jij niets zegt, dan moeten wij er op andere manieren achterkomen wie je bent...

Ruth : Ben je thuis misschien weggelopen ? Je kan het ons gerust zeggen !

Harry : Hier is dus maar één uitweg meer : ik bel de politie ! ... (Robby schrikt en vlucht bij Ruth).

Ruth : Ja, dat moet je begrijpen, jongen. Wij willen je graag helpen, maar dan moet jij ook meewerken. En als je ons echt niets wil zeggen, moeten wij wel de politie ... (Robby grijpt in bovenzakje jas en haalt er een kaart uit die hij aan Ruth geeft).

Harry : Wat is het ?

Ruth : Een soort adreskaart ...

Harry : Instituut Ter Linden, Wilrijk...

Ruth : Maar zijn eigen naam komt er niet op voor ...

Harry : Neen, maar we zijn wél een hele stap vooruit ! Die is er vandoor gemuist ... !

Ruth : Nu ?? En de kerstvakantie is al van gisteren begonnen !? ... Moeten wij je ginds heen brengen ?

Harry : Ruth ! ... Wilrijk ligt bij Antwerpen en het is kerstavond !

Ruth : Enkel om te zien hoe hij zou reageren. Die staat gewoon besluiteloos ! Er moet ... Wacht eens ! ... Bel de inlichtingen en vraag het nummer van het instituut. Jammer dat wij het boekdeel Antwerpen niet hebben, dan zagen we meteen om welk soort instituut het gaat.

Harry : Goed idee ! (terwijl hij naar bureau gaat) Ruth, wat maken we mee ?

Ruth : Vraag me dat niet ! (Harry af) Kom eens, jongen ... Neen, heb maar geen schrik. Luister even. Jij moet goed begrijpen : het is Kerstavond. Dan vieren de mensen feest. Dat gaan mijn man en ik ook doen. En voor het eerst sedert jaren hebben wij het kunnen regelen eens met zijn tweetjes te vieren. Misschien vind je dit niet prettig, maar wij willen het hier gezellig hebben. En dat gaat moeilijk als hier een jongen staat die niets wil zeggen ! ... (Wacht even, windt zich op, nu vrij brutaal) Zeg dan tenminste je naam !!! (Robby krimpt in elkaar haalt potlood uit jaszak en schrijft op keerzijde kaart : "Robby") Robby ?! (teder nu) Robby ... Mijn hemel, dat ik d  ar niet aan dacht : ... jij k  n niet spreken ?!!

Harry : (op uit bureau) Niemand neemt op. Ik heb ... heu, ..jongen...

Ruth : (toont briefje) Hij heet Robby ...

Harry : Robby ? ... Robby, wees niet bang. En ik beloof je dat we alles voor jou zullen proberen, maar heu... Toen je instituut niet opnam, heb ik heu ... toch maar politie laten komen. Nee, wees echt niet bang. We trachten alles uit te leggen !

Ruth : Dat zullen we ook moeten, Harry ... Hij k  n niet spreken, denk ik ...

Harry : En toch alles horen ?? De meesten van hen ...

Ruth : Ik weet het, maar ... En die ontzettende angst in zijn ogen ... Harry, hij kon ... Hij kon onze ... Ik schat hem 14 jaar ...

Harry : Ruth toch ! (bel voordeur, Robby bij Ruth) Voor jou het beste dat ze er zijn ! Korte pijn ! (Gaat voordeur openen, binnen met twee agenten) Kom erin, heren, en ga zitten.

Ag. 1 : Goeie avond.

Ruth : Dag, heren. Het spijt ons dat we u moeten lastig vallen.

Ag. 2 : Tja, we zijn beiden nieuwelingen, en als je op kerstavond dan toch dienst hebt, kan je net zo goed wat te doen hebben !

Ag. 1 : (gaat naar Robby ; agent 2 gaat zitten) Dag, jongen ! (Robby weer bij Ruth) Hee zeg, ik ben je vriend, hoor !

Ruth : Hoor je dat, Robby ! Mijnheer heeft net als wij het beste met je voor ! ... Laat hem nu maar, mijnheer ...

Ag. 2 : (terwijl agent 1 ook gaat zitten) Goed, vertel het nog even op een rijtje. (Neemt nota)

Harry : Tja, dit kost mij een bekeuring om mijn wagen onafgesloten op de openbare weg te parkeren ...

Ag. 1 : Goed begin ! Misschien krijg je tariefverlaging wegens de eindejaarsfeesten !